

Співвідношення між додатковими витратами і надходженнями податку було встановлене як один до чотирьох. Це означає, що збільшення витрат місцевого бюджету вище встановленого рівня на 1% повинно супроводжуватися збільшенням надходжень податку на 4% [1].

Зважаючи на це, зазначимо, що місцеві органи влади і місцеві бюджети у Великобританії націлені на забезпечення ефективного розподілу, заздалегідь встановленого центральним урядом обсягу фінансових ресурсів. До того ж витрачання коштів на місцевому рівні за деякими статтями, включаючи частину витрат на освіту і житлово-комунальне господарство, контролюється асоціаціями приватного характеру, що значно знижує ефективність розподілу фінансових ресурсів.

Таким чином, в унітарних країнах у відносинах між центром і місцевими органами влади перевагу має та сторона, яка збирає податки. У цих країнах законодавчі права регіонів чітко не сформульовані, що призводить до централізації фінансових ресурсів.

Використані джерела

1. Зарубіжний досвід організації місцевого самоврядування. – Режим доступу : http://www.urbanecomomics.ru/texts.php?folder_id=197&mat_id=220.
2. Микитюк П. П. Інвестиційно-інноваційний менеджмент : навч. посіб. / за заг. ред. П. П. Микитюка. – Тернопіль : Економічна думка, 2015. – 452 с.
3. Микитюк П. П. Управління проектами : навч. посіб. / П. П. Микитюк, В. Я. Брич, Т. Л. Желюк [та ін.] ; під ред. П. П. Микитюка. – Тернопіль : ТНЕУ, 2017. – 320 с.

Сибіра Інна

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Богач Ю.А.)

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ МІСЦЕВОГО ГОСПОДАРЮВАННЯ

Органи місцевого самоврядування в Україні працюють та здійснюють свою діяльність у сфері господарювання від імені територіальної громади, через виконавчі органи сільських, селищних та міських рад, очевидно, що сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи як учасники цілого механізму, повинні діяти узгоджено. При цьому, Господарський кодекс зазначає, що органи місцевого самоврядування в організаційно-господарських відносинах є суб'єктом, наділеним господарською компетенцією, але не визначає саме межі їх компетенції, як і Закон України «Про органи місцевого самоврядування в Україні». Тому, значення місцевого самоврядування для

нашої країни особливо рельєфно виглядає порівняно з європейським досвідом, адже в країнах ЄС муніципальні органи влади мають відповідати за налагодження всіх сторін життя місцевих співтовариств.

Функції органів місцевого самоврядування, відповідальних за розвиток комунального сектору економіки в країнах ЄС, є багатограними і зводяться до двох груп:

- 1) надання послуг;
- 2) представницькі функції.

Для забезпечення виконання цих функцій органи місцевого самоврядування країн ЄС розпоряджаються муніципальною власністю та проводять діяльність у різних галузях місцевого господарства. При цьому, місцеве господарювання економіка не зводиться до того, що місцеве співтовариство має свій бюджет і джерела його виконання.

Так, місцеве господарювання є, перш за все, господарською діяльністю, пов'язаною з перетворенням середовища проживання. Суб'єктами місцевого господарювання є домогосподарства, підприємці, органи місцевого самоврядування, представництва місцевого населення у вигляді різного роду громадських або професійних організацій. Мета місцевого господарювання проста – життєзабезпечення населення, благоустрій, соціальний добробут усіх громадян, що мешкають на певній території.

Місцеве господарювання полягає у взаємодії підприємств різних форм власності, домогосподарств, місцевого уряду на основі спільності соціальних і економічних інтересів, історично сформованого єдиного економічного, культурного та інформаційного простору. Воно є специфічною комбінацією чинників виробництва, достатніх для здійснення господарської діяльності, що забезпечує нормальні для даної спільності зайнятість, доходи і відповідний їм рівень задоволення потреб населення в індивідуальних та громадських життєвих благах.

Сенс економічної діяльності місцевого співтовариства полягає в ефективному використанні місцевих ресурсів та переваг у конкуренції з іншими спільнотами з метою більш повного задоволення потреб населення на основі всебічного розгортання місцевого господарства. Тобто, місцеве господарство одночасно виступає як: система взаємовідносин суб'єктів економічної діяльності; система ринків, за допомогою яких вони взаємодіють у територіальних межах місцевого господарства; чотирисекторна модель місцевого господарства (державний, муніципальний, приватний, некомерційний сектори), що забезпечує організацію надання послуг населенню (громадських, колективних і приватних).